

Van Karmel naar Horeb

Liturgiesuggesties;

Gezang 360: 1, 2 en 3

Psalm 92: 1 en 7

Psalm 81: 7 en 9

1 Koningen 19: 1-8

Psalm 143: 1 en 2 OB

Na verkondiging: Psalm 118: 2 en 6

Formulier avondmaal

Psalm 107: 1 en 2

Na ronddelen brood: Psalm 107: 3

Na ronddelen wijn: Psalm 107: 4

Psalm 89: 1 OB

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Van Karmel naar Horeb.

Elia vlucht.

Vlucht voor Izebel, koningin van de duivel.

Vanaf een veilige afstand heeft zij 1 Koningen 18 gevolgd.

Als zij hoort wat er op de Karmel is gebeurd ... is zij des duivels.

Zij zal de strijd met Elia en met zijn God nooit en te nimmer opgeven.

Daarom stuurt ze Elia een bode:

"Zo mogen de goden doen, ja nog erger, indien ik morgen om deze tijd uw ziel niet gelijk zal maken aan de ziel van één van hun."

Het zal je maar gezegd worden.

Binnen 24 uur zal Elia's ziel gelijk gemaakt zijn aan de zielen van Izebels 450 Baäl-profeten.

Elia is als door de bliksem getroffen.

Wat hij ook verwacht zal hebben ... dít beslist niet.

De boodschap is duidelijk genoeg.

De boodschap van een vrouw ... bezeten van de duivel.

'Vechten tegen God, broeders en zusters, jongelui, durft alleen een mens die door de duivel is bezeten', las ik ergens.

Maar hoe lang houdt een mens dat vol?

Niet lang, want de overwinning is behaald op een andere berg: op Golgotha.

Daar aan het kruis heeft de duivel het verloren.

Het gevecht van God tegen de duistere machten in onze wereld, is uitgevochten op de ene Goede Vrijdag.

Jezus Christus heeft de overwinning behaald.

De duivel is gebonden, op aarde, tot het einde van de tijden.

Dan zal hij definitief verbietigd worden in de poel van vuur en zwavel.

Dan is het uit met zijn demonische macht.

Brr, griezelig, vind je niet?

Maar tot die tijd gaat hij op aarde rond als een briesende leeuw die verslindt wat hij in zijn klauwen krijgt.

Het kan je ook persoonlijk treffen, dodelijk zelfs.

Je weet je als christen in de mallemlen van deze door de duivel, door de afgoden beheerste tijd soms geen raad ...

Weg wil je, weg, op de vlucht, maar waar naar toe?

*

Elia is op de vlucht.

Op de vlucht voor een door de duivel bezeten koningin.

Elia is ook op de vlucht voor z'n opdracht.

Net als Jona.

Ver weg.

Weg van de Karmel, de berg van het kiezen voor God.

In Berseba, grensplaats van Kanaän - op de weg naar Egypte - laat Elia zijn knecht Obadja achter.

200 Kilometer zitten er inmiddels op.

Maar, ... verder, nog verder.

Totdat ... totdat Elia van vermoeidheid en uitputting onder een bremstruik neervalt.

Hij kán niet meer.

Lichamelijk en geestelijk is hij aan z'n eind.

Alleen in de woestijn, in het gebied van de dood.

Alleen in de verlatenheid, in de immense eenzaamheid.

Alleen ... helemaal alleen.

En niemand, niemand om je heen.

Alleen met jezelf.

Het hoeft voor hem niet meer.

Z'n opdracht is op een mislukking uitgelopen.

"Het is genoeg!"

"Neem nu, HERE, mijn leven / mijn ziel."

*

14 Dagen en nachten is Elia op de vlucht geweest.

Na z'n enorme klus op de Karmel.

Voor Elia is het ... genoeg!

Maar ... voor de HERE is het nog niet genoeg.

God stuurt een engel, die Elia - tot twee maal toe - aanraakt: "Sta op, eet!"

Het is voedsel uit de hemel.

'Superbrood'.

Het geeft Elia kracht voor 40 dagen en 40 nachten.

"Sta op, eet!"

'Je moet verder.

Er ligt nog een opdracht voor je.
Ik zal je kracht geven voor onderweg.
Ik kom je zwakke geloof te hulp!

God, broeders en zusters, jongens en meisjes, laat een mens op de vlucht niet los.
Ook al worstelen we - net als Elia - met onze vragen ...
Ook al zijn we - diep in ons hart - teleurgesteld in God ...
Hij ziet naar ons om.
Hij kent al van verre onze gedachten.

Wat een geweldige bemoediging, wat een troost.
God zoekt ons op, vanmorgen, hier in de kerk.
Maar ook thuis als je je bijbeltje openslaat en je biddend buigt onder het Woord van de levende God.

"Sta op, eet!"
De engel des Heren raakt hem aan:
'Je moet verder.
Er ligt nog een opdracht voor je.'
"En toen hij rondkeek, was daar, achter zijn hoofd, aan zijn hoofdeinde, een koek op gloeiende stenen gebakken en een kruik water."

Eten en drinken.
Het staat al klaar voordat je er erg in hebt.
Een motief dat we vaker in de bijbel tegenkomen.
De HERE voorziet in datgene wat we nodig hebben.
Eten en drinken, dagelijks voedsel.
God zorgt er voor.
Elke dag opnieuw.
En na gegeten en gedronken te hebben legt Elia zich opnieuw te ruste.
De engel des Heren maakt hem voor de tweede keer wakker.
"Sta op, eet, want de reis zou voor u te ver zijn."

Ik vind dat prachtig, broeders en zusters, jongelui.
Wat is God toch een Aanhouder.
Hij laat het bij één keer niet zitten.
Hij heeft geduld.
Als we de eerste keer niet gehoor geven aan zijn roepstem, roept Hij opnieuw.

*

"Sta op, eet ..."
Woorden die ons brengen bij het Heilig Avondmaal, vanmorgen.
"Sta op, eet ..."
God zoekt ook ons met deze woorden telkens weer op.
'Kom maar met je vragen, met je zorgen, met je falen ...
Maar blijf niet bij de pakken neer zitten.
Ik heb nog een geweldige opdracht voor je.
Ik zal je kracht geven voor onderweg.
Ik kom je zwakke geloof te hulp.'

Er zijn mensen, gemeente, die zo geweldig moeilijk doen rond de viering van het Avondmaal.

'Ik voel me zo tekort geschoten ...

Ik ervaar de grootheid van mijn zonden en mijn onwaardigheid voor de HERE ...

Ik heb zo weinig geloof om het Avondmaal te vieren ...'

Vanuit 1 Koningen 19 zegt de HERE heel in het bijzonder tot deze piekeraars: "Sta op, eet ..."

'Het Avondmaal is er ook voor jou, tekortschieter, onwaardige en kleingelovige.

Want daardoor zul je kracht ontvangen.

Kracht om te geloven in mijn beloften van vergeving en vernieuwing.

Kracht om opnieuw te belijden, dat Jezus Christus het ook voor jou heeft volbracht.'

Tot ons allemaal zegt de HERE: "Sta op, eet ..."

'Je moet verder met je opdracht om christen te zijn in deze tijd en deze wereld.

Je moet verder met je geloof in Gods beloften van een nieuwe hemel en nieuwe aarde.

Ik zoek je op, want je levensreis is nog niet ten einde.'

*

"Toen stond Elia op, at en dronk en ging door de kracht van die spijs ... 40 dagen en 40 nachten tot aan het gebergte Gods, Horeb."

Het is, broeders en zusters, jongelui met recht ... super-brood wat Elia heeft gegeten. 40 Dagen en 40 nachten kan hij weer vooruit.

Zo is het - denk ik - ook met het brood en de wijn, die God ons bij het Avondmaal toereikt.

Als je er van gegeten en gedronken hebt kun je weer vooruit.

Ter versterking van je geloof!

Om met je vragen en met je zorgen op weg te gaan naar de berg Gods, naar Horeb.

Om daar God te kunnen ontmoeten.

En Jezus Christus.

Mijn Overwinnaar, mijn Verlosser.

Mijn Here en mijn God.

Nu dan ... sta op en eet!

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden 28 september 1997

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !